

Íme, az Ember!

Passiójáték
Székelyföldön

Hésvétkor ott voltam Krisztus keresztre feszítésén. Ott voltam az olajfák hűvös lombjai alatt, hallottam, ahogy Isten Ős Ember rám gondol. Meghőzöttem Kajafás udvarában, láttam Péter kőszögbe esett lámpáit, majd mentem Pilátushoz. Hallottam néhány ostorcsattanást, árulást, hogy nem kell mind a huszonárthat. Én is kiabáltam "ÉzBarabást!", a "Feszítsd meg!" már nem jött ki... Ott voltam az Ársszerogyás lámpák fényében Ős ott voltam a hegyen. Hallottam a jobb lator szavait Ős rám nézett Krisztus... A jobb oldalra álltam, hogy majd akkor is ott legyek.

Mindez csupán egy passiójáték volt a Székelyföldi Gyülekezetben, Szilvási-Csizmadia Andrea -rta, nagyrészt az evangélisták szavaival. Mégis az egész gyülekezetre Ős a vendégek nagy hatást gyakorolt. A tényleg csak néző volt, de talán ez a legkeményebb feladat. Mi mindent láttunk, hallottunk. Amikor az előadás után kávéra ültünk Ős elhangzott a kérdés: ki, hogy érezte magát, nem sokan tudtak megszólalni, de a tekintetek sokat elárultak.

A mai embert könnyebben meg lehet érinteni egy ilyen előadással, reméljük, hogy még több alkalmunk lesz erre.

Á

ÉzNé2"